

Mezi jednotkami slovní zásoby existují složité formálně-sémantické souvislosti. Ty se při převodu slovní zásoby do dvojdimenzionálního, na jednotlivé stránky „rozkouskovaného“, a navíc většinou alfabetycky koncipovaného tištěného slovníku vytrácejí.

Ruku v ruce s tím jde atomizace jazykového vědění, již je ale v dnešní době, kterou lze bez nadsázky označit jako informační, nutné určitým způsobem čelit snad ještě více než kdykoli v minulosti.

Řešení problematiky slovotvorby v tištěných slovnících přitom ovlivňují faktory vůči jazyku vnitřní a faktory vůči jazyku vnější. K těm prvním patří různé hláskové alternace, existence vázaných morfémů, tendence slovotvorných konstrukcí k idiomatizaci aj., k těm druhým pak často protichůdné zájmy a potřeby lexikografů, nakladatelů a uživatelů slovníku.

Jedním z prostředků k zachycení narušených slovotvorných souvislostí v tištěných slovnících je tzv. hnízdování.

Slovní hnízdo představuje subsystém makrostruktury slovníku. Skládá se z lemmat a jim odpovídajících heslových statí, jež jsou řazeny podle sémantických nebo morfosémantických kritérií, přičemž toto seskupování narušující alfabetycké pořadí hesel (hnízdování) probíhá podle určitých zásad. Např. ve slovnících s německým jazykem jakožto jazykem výchozím to jsou zpravidla kompozita s určitým lexémem ve funkci první konstituenty složeniny, jež jsou integrována do hnízd, což odpovídá významu nominální kompozice v rámci systému německé slovotvorby.